

Sóng Tây Hồ

Đinh Hùng

Gặp buổi cùng em chung một thuyền,
Mới hay gần gũi cũng là duyên.
Nước Tây-Hồ trầm tư mặt ngọc,
Chẳng gió giăng nên chứa ước nguyện.

Em nói, em cười văng tiếng oanh,
Hồn tôi bay theo khói kinh thành,
Mộng ngoài sơn hải, làm mây trắng,
Tưởng bóng hồ như bóng mắt xanh.

Em im lời nói lúc hoàng hôn,
Vì thấy hồ kia nổi sóng cồn.
Trước mắt ta: trời tình, nước bạc,
Khuất bờ dương liễu, bóng hoa thôn.

Một giang sơn ấy với đôi lòng
Bên cạnh Tây-Hồ, thỏa ước mong.
Tôi bắc cầu hoa, làm thủy tạ,
Mỗi chiều ngồi ngắm mắt em trong.

Sen bạch, sen hồng của chúng ta
Mà bông chưa mở, cánh chưa già .
Trong vùng gió đợ, hương chờ ấy,
Lòng tưởng cùng ai đã dạo qua .

Trăng Tầm Dương cũ, nguyệt Cô Tô ...
Tình chẳng xưa, mà cảnh giống xưa .
Ta dạo thuyền đây - ai nhớ lại
Đình hoa Yên Phụ, sóng Tây-Hồ ?